

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Bruksela, dnia 26.4.2007
KOM(2007) 212 final

KOMUNIKAT KOMISJI DLA RADY I PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

Europejska polityka kosmiczna

{SEK(2007) 504}

{SEK(2007) 505}

{SEK(2007) 506}

SPIS TREŚCI

1.	Wprowadzenie.....	3
2.	Misja strategiczna europejskiej polityki kosmicznej	4
3.	Zastosowanie.....	5
3.1.	Nawigacja satelitarna	5
3.2.	Obserwacja Ziemi	6
3.3.	Komunikacja satelitarna.....	7
3.4.	Bezpieczeństwo i obrona.....	7
4.	Podstawy	8
4.1.	Nauka i technologia.....	8
4.2.	Międzynarodowa Stacja Kosmiczna (ISS) i badanie układu słonecznego	9
4.3.	Dostęp do przestrzeni kosmicznej.....	10
5.	Konkurencyjny europejski przemysł kosmiczny	10
5.1.	Ramy prawne	11
5.2.	Inwestycje publiczne w przestrzeni kosmicznej	11
6.	Zarządzanie	12
6.1.	Ramy instytucjonalne.....	12
6.2.	Skoordynowany europejski program kosmiczny	13
6.3.	Stosunki międzynarodowe	13
	Załącznik 1: Kluczowe działania	15
	Załącznik 2: Słowniczek	17

1. WPROWADZENIE

„W połowie XX wieku po raz pierwszy ujrzeliśmy naszą planetę z przestrzeni kosmicznej. Historycy mogą kiedyś dojść do wniosku, że ta wizja w większym stopniu zaważyła na postrzeganiu świata, niż XVI wieczna rewolucja kopernikowska, która zmieniła sposób jaki człowiek postrzegał sam siebie, ujawniając że ziemia nie jest płaska i że nie znajduje się w centrum wszechświata. Z przestrzeni kosmicznej widzimy małą i kruchą kulę zdominowaną nie przez działalność ludzką i konstrukcje wznoszone przez człowieka lecz przez chmury, oceany, zieleń i lądy.¹”

Przestrzeń kosmiczna pomaga nam zrozumieć kruchość naszych systemów planetarnych, a także ich złożone powiązania. Dostarcza nam również narzędzi do podejmowania wielu innych wyzwań XXI wieku. Skuteczne wykorzystanie tych narzędzi do wprowadzenia w życie szerokiego zakresu polityk jest niezbędne i pilne. Systemy działające w przestrzeni kosmicznej zapewniają lepsze prognozy meteorologiczne, przekazy satelitarne, a także zaawansowane usługi nawigacyjne; stwarzają nowe możliwości w teleedukacji i telemedycynie. Są one krytyczne dla głównych obszarów gospodarki: zarówno systemy komunikacyjne, sieci energetyczne jak i sieci finansowe opierają się na satelitarnym określaniu czasu i synchronizacji. Komunikacja satelitarna przyniesie korzyści wszystkim obywatelom, w szczególności na obszarach oddalonych i wiejskich, poprzez dostarczenia opłacalnych rozwiązań dla świadczenia takich usług jak telewizja wysokiej rozdzielczości, telewizja szerokopasmowa czy komórkowa. Przestrzeń kosmiczna przyczynia się także do rozwoju społeczeństwa opartego na wiedzy, dostarczając narzędzi pomagających zrozumieć naszą planetę, jej początki, jej środowisko naturalne, układ słoneczny, a także wszechświat. Przestrzeń kosmiczna może wpłynąć na spójności Europy i jej tożsamość, docierając do mieszkańców wszystkich państw. Może ona także dostarczyć wartościowego wsparcia dla polityk zewnętrznych UE, szczególnie dla polityki pomocy humanitarnej, a także polityki rozwoju.

Przez ostatnie 30 lat w Europie skutecznie tworzone kosmiczne programy badawcze w ramach Europejskiej Agencji Kosmicznej (ESA). Jednakże, w czasach kiedy pojawiają się nowe mocarstwa, posiadające wysokie ambicje i możliwości związane z wykorzystaniem przestrzeni kosmicznej, Europa nie może sobie pozwolić na stracenie zabezpieczenia potencjalnych korzyści gospodarczych i strategicznych swoich obywateli. Europa musi podjąć dalsze starania aby utrzymać i umocnić swoją konkurencyjną pozycję w świecie. Musi zachować wiodącą pozycję w wykorzystaniu systemów kosmicznych i pozostać niezastąpionym międzynarodowym partnerem, wnoszącym najwyższej jakości wkład w światowe inicjatywy.

Wraz z nastaniem nowego tysiąclecia, potrzeba opracowania kompleksowej europejskiej polityki kosmicznej, dzięki której możliwe będzie sprostanie wyzwaniom, przed jakimi stoi Europa, została powszechnie uznana przez UE, ESA oraz ich państwa członkowskie; została ona zatwierdzona przez szefów państw i rządów UE i potwierdzona podczas drugiego spotkania Rady ds. Przestrzeni Kosmicznej w 2005 r.

Europejska polityka kosmiczna powinna umożliwić Unii Europejskiej, ESA i ich państwom członkowskim zwiększenie koordynacji ich działań i programów oraz ułatwić określenie ich

¹ Nasza wspólna przyszłość: Sprawozdanie Światowej Komisji ds. Środowiska i Rozwoju, ONZ 1987

ról związanych z wykorzystaniem przestrzeni kosmicznej, dostarczając bardziej elastycznych ram, ułatwiających dokonywanie inwestycji wspólnotowych w działania przestrzeni kosmicznej. Odnosi się to w równej mierze do kosmicznych programów bezpieczeństwa i obronności oraz włączenia polityki kosmicznej do obszaru stosunków zewnętrznych UE.

Podjęto dalsze ważne działania w celu umocnienia stosunków pomiędzy ESA i UE, obejmujące między innymi zawarcie umowy ramowej WE-ESA² i uruchomienie europejskich projektów flagowych Galileo i GMES³.

Komisja określiła wstępny zarys polityki kosmicznej w komunikacie wydanym w maju 2005 r.⁴. Podczas spotkania, które odbyło się w czerwcu 2005 r. Rada UE ds. Konkurencyjności i Rada Ministerialna ESA, w ramach umowy ramowej jako „Rada ds. Przestrzeni Kosmicznej” odniosły się do przedstawionego projektu poprzez ustalenie wytycznych dotyczących treści i formy europejskiej polityki kosmicznej i związanego z nią wstępnego zarysu Europejskiego Programu Kosmicznego.

W związku z tym, niniejszy dokument został przygotowany w konsultacji z państwami członkowskimi obu wymienionych organizacji i innymi zainteresowanymi stronami. Niniejsza pierwsza europejska polityka kosmiczna jest wspólnym dokumentem Komisji Europejskiej i Dyrektora Generalnego ESA.

2. MISJA STRATEGICZNA EUROPEJSKIEJ POLITYKI KOSMICZNEJ

Opracowanie prawdziwie europejskiej polityki kosmicznej jest strategicznym wyborem dla Europy, jeśli nie chce ona utracić swojego znaczenia. **Systemy kosmiczne są wartościami strategicznymi, wskazującymi na niezależność i gotowość przyjęcia globalnej odpowiedzialności. Pierwotnie zaprojektowane jako projekty obronne lub naukowe, obecnie zapewniają także komercyjną infrastrukturę, od której zależą ważne sektory gospodarki i która jest istotna w codziennym życiu obywateli. Jednakże z sektorem przestrzeni kosmicznej wiążą się znaczne zagrożenia technologiczne i finansowe, wymaga on również podejmowania strategicznych decyzji inwestycyjnych.**

Europa potrzebuje skutecznej polityki kosmicznej, która umożliwi jej uzyskanie wiodącej pozycji w świecie w wybranych dziedzinach tej polityki, zgodnie z interesami i wartościami europejskimi. Aby spełnić te zadania UE w coraz większym stopniu opiera się na autonomicznym procesie podejmowania decyzji, w oparciu o informacje uzyskane dzięki badaniom przestrzeni kosmicznej i bazujących na nich systemach komunikacyjnych. Dlatego też niezależny dostęp do możliwości wynikających z wykorzystania przestrzeni kosmicznej jest strategiczną wartością dla Europy.

Sektor przestrzeni kosmicznej jest siłą napędową i sprawczą partnerstwa na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Przestrzeń kosmiczna jest światowym rynkiem o wartości 90 mld euro, o rocznym wzroście sięgającym 7 procent. Przedsiębiorstwa europejskie stanowią 40% komercyjnych rynków produkcji satelitów, ich wprowadzania na orbitę i świadczenia usług satelitarnych. **Przestrzeń kosmiczna** daje także szerokie możliwości wykorzystania

² Decyzja Rady dotycząca zawarcia umowy ramowej między Wspólnotą Europejską a Europejską Agencją Kosmiczną, (12858/03 RECH 152 z 7 października 2003 r.).

³ Globalny Monitoring Środowiska i Bezpieczeństwa.

⁴ Europejska Polityka Kosmiczna - wstępny zarys COM(2005) 208 wersja ostateczna z 23.5.2005 r.

zaawansowanych technologii innowacyjnych w wybranych dziedzinach, stwarzając tym samym okazję do rozwoju wiodącym rynkom.

Aby sprostać wyzwaniom opisanym powyżej, **misja strategiczna europejskiej polityki kosmicznej** będzie oparta na pokojowym wykorzystaniu przestrzeni kosmicznej, dążąc do:

- stworzenia i wykorzystania zastosowań technologii kosmicznych służących celom europejskiej polityki publicznej i potrzebom przedsiębiorstw i obywateli europejskich, także w obszarach środowiska naturalnego, rozwoju i globalnych zmian klimatycznych;
- sprostania europejskim potrzebom bezpieczeństwa i obrony związanym z przestrzenią kosmiczną;
- zapewnienia silnego i konkurencyjnego przemysłu kosmicznego wspierającego innowacje, wzrost, rozwój oraz świadczenie trwałych, wysokiej jakości i opłacalnych usług;
- wniesienia wkładu w społeczeństwo oparte na wiedzy poprzez znaczne inwestowanie w naukę opartą na badaniu przestrzeni kosmicznej i odgrywanie znaczącej roli w zapewnianiu międzynarodowej działalności badawczej;
- zapewnienie nieograniczonego dostępu do nowych i kluczowych technologii, systemów i możliwości w celu zapewnienia niezależnych europejskich zastosowań kosmicznych.

Osiągnięcie tej strategicznej misji będzie wymagać od EU, ESA i ich państw członkowskich poprawy skuteczności i wydajności ich działań w dziedzinie przestrzeni kosmicznej **poprzez podjęcie nowych, znaczących kroków w:**

- **stworzeniu Europejskiego Programu Kosmicznego** i koordynacji działań w dziedzinie przestrzeni kosmicznej na szczeblu krajowym oraz europejskim, z nastawieniem na użytkownika.;
- **zwiększeniu synergii pomiędzy programami i technologiami kosmicznymi wykorzystywanymi w obronności i przez ludność cywilną**, z uwzględnieniem kompetencji instytucjonalnych; oraz
- wypracowaniu **wspólnej strategii stosunków międzynarodowych**.

3. ZASTOSOWANIE

Klucz do zapewnienia maksymalnych zysków politycznych, gospodarczych i społecznych z inwestycji w technologie kosmiczne leży w rozwoju i wykorzystaniu zastosowań kosmicznych, spełniających cele polityk UE i potrzeby przedsiębiorstw i obywateli europejskich. Ewolucja potrzeb użytkowników europejskich wymaga stworzenia zintegrowanych systemów kosmicznych płynnie łączących telekomunikację satelitarną i naziemną, a także pozycjonowanie i monitorowanie obszarów o wartości strategicznej, gospodarczej lub społecznej.

3.1. Nawigacja satelitarna

Europa jest zaangażowana w tworzenie trwałego światowego cywilnego systemu nawigacji satelitarnej, będącego pod kontrolą UE. Szacuje się, że światowe rynki sprzętu i

usług nawigacji satelitarnej do roku 2025 osiągną wartość 400 mld euro. Po ustanowieniu EGNOS⁵ opracowano GALILEO, wspólną inicjatywę UE i ESA. Będąc strategiczną infrastrukturą⁶, GALILEO łączy w swoich strukturach zarządzania wszystkie niezbędne instrumenty zapewniające bezpieczeństwo systemu.

W celu zapewnienia jak najbardziej opłacalnego opracowania i funkcjonowania programu GALILEO, a także najbardziej skutecznego zaangażowania partnerów publicznych oraz prywatnych, konieczne będzie stworzenie odpowiednich struktur zarządzania. Wiele państw nie będących członkami UE pragnie uczestniczyć w tym programie. Współdziałanie będzie oparte na zasadzie niedyskryminacji i lojalnej współpracy.

Wsparcie technologiczne dla programu GALILEO będzie nadal udzielane poprzez prowadzenie badań nad zastosowaniami, a także poprzez spójny system oceny programu. W celu zapewnienia bezpiecznych i gwarantowanych zastosowań, należy ustalić niezbędne ramy dotyczące certyfikowanych usług i produktów, światowych standardów i możliwości monitorowania zakłóceń.

Należy dołożyć wszelkich starań aby GALILEO został opracowany bez dalszych opóźnień i żeby dostarczał bezpiecznych i nowoczesnych rozwiązań. GALILEO zapewni sprawiedliwy i pozbawiony dyskryminacji dostęp, ciągłość i bezpieczeństwo świadczonych przez niego usług.

3.2. Obserwacja Ziemi

Autonomiczny dostęp do informacji związanych ze środowiskiem naturalnym, zmianami klimatycznymi i bezpieczeństwem ma strategiczne znaczenie dla Europy. Z poprawą wykorzystania informacji pochodzących z obserwacji ziemi wiążą się znaczne korzyści gospodarcze i społeczne. Mogą być one wykorzystane do zarządzania zasobami naturalnymi i wsparcia planowego przygotowania władz państwowych w celu zmniejszenia skutków niesprzyjających warunków pogodowych i zmian klimatycznych, a także do zarządzania sytuacjami kryzysowymi.

GMES przyczyni się do poprawy zdolności monitorowania i oceniania w polityce ochrony środowiska, a także do zaspokajania potrzeb w zakresie bezpieczeństwa. Ułatwi podejmowanie decyzji na wszystkich szczeblach administracji rządowej poprzez podniesienie poziomu wiedzy naukowej w dziedzinach polityki we wszystkich trzech filarach Traktatu o Unii Europejskiej. Monitoring jest także kluczowym elementem przeciwdziałania zmianom klimatycznym. Globalna Sieć Systemów Obserwacji Ziemi (GEOSS) ma na celu połączenie światowych obserwacji ziemi, w których GMES jest głównym wkładem europejskim. Zakres wspólnego wkładu GMES i GEOSS będzie zawarty w międzynarodowej strategii GMES.

Komisja określiła strategię wprowadzania GMES⁷ zgodnie z mandatem Rady⁸. Pozwoli to zoptymalizować planowaną europejską przestrzeń kosmiczną i infrastrukturę *in-situ*, a także uzupełnić luki poprzez sprostanie wymogom użytkowników serwisów. Decyzje, które już zostały podjęte wszczęły proces zabezpieczenia dostępności elementu przestrzeni

⁵ European Geostationary Navigation Overlay Service (Europejski Geostacjonarny System Nawigacji).

⁶ Rada Europejska, Leaken, 14 grudnia 2001 r.

⁷ „Globalny monitoring środowiska i bezpieczeństwa (GMES): Od koncepcji do realizacji” COM(2005) 565

⁸ Rezolucja Rady 2001/C 350/02 (13.11.2001).

kosmicznej, który będzie współfinansowany przez ESA i UE, a koordynowany i wdrażany przez ESA. Równocześnie Europa udoskonali swoje infrastruktury i usługi meteorologiczne.

Aby GMES mógł zacząć w pełni funkcjonować, UE i państwa członkowskie ustala odpowiednie warunki jego finansowania, polityki, zarządzania i infrastruktury operacyjne, aby zapewnić trwałe usługi, odpowiadające określonym potrzebom użytkowników.

3.3. Komunikacja satelitarna

Komunikacja satelitarna, napędzana przez prywatny sektor inwestycyjny, głównie przez sektor usług nadawczych i telekomunikacyjnych, generuje 40% bieżących dochodów z europejskiego sektora przestrzeni kosmicznej. Są one integralną częścią technologii informacyjnych i komunikacyjnych, takich jak program modernizacji zarządzania ruchem lotniczym w Europie. Oplacalne systemy komunikacji opierają się na uzupełniającym się powiązaniu sieci satelitarnych i naziemnych. Ich zastosowania operacyjne są kształtowane przez siły rynkowe. Przedsiębiorstwa europejskie odnoszą sukcesy na rynkach światowych zarówno w świadczeniu stacjonarnych jak i bezprzewodowych usług satelitarnych. W nadchodzących latach pojawi się wiele nowych zastosowań związanych z inwestycjami wysokiego ryzyka i długoterminowymi.

Europejskie polityki ułatwią wprowadzenie innowacyjnych usług, włącznie z rosnącym popytem w obszarach oddalonych i wiejskich w celu zapewnienia takiej samej rentowności usług satelitarnych i rozwiązań naziemnych. Możliwości techniczne przemysłu kosmicznego muszą dotrzymywać kroku światowym konkurentom, z których wielu jest wspieranych przez inwestycje obronne. UE będzie inwestować w rozwój zaawansowanych technologii, aby osiągnąć konwergencję i interoperacyjność naziemnych i satelitarnych systemów sieciowych.

3.4. Bezpieczeństwo i obrona

Europejska Strategia Bezpieczeństwa⁹ podkreśla, iż Europa stale napotyka nowe zagrożenia, które są teraz bardziej zróżnicowane, mniej widoczne i mniej przewidywalne. Komisja uważa bezpieczeństwo obywateli UE za jeden z trzech głównych celów tego programu prac. Aby przeciwstawić się tym stale pojawiającym się zagrożeniom, potrzebne są rozwiązania cywilno - wojskowe. Potencjał kosmiczny wnosi w to znaczny wkład.

Podejście UE do zarządzania sytuacjami kryzysowymi podkreśla synergii podmiotów cywilnych i wojskowych. Potrzeby związane z systemami kosmicznymi dla planowania i przeprowadzania cywilnych i wojskowych operacji zarządzania kryzysowego pokrywają się. Wiele cywilnych programów posiada możliwości wielorakiego zastosowania, a planowane systemy, takie jak GALILEO i GMSE mogą być wykorzystywane w celach wojskowych. Państwa członkowskie Rady¹⁰ określiły europejskie generyczne potrzeby związane z systemami kosmicznymi dla przeprowadzania operacji wojskowych i podkreśliły konieczność interoperacyjności użytkowników cywilnych i wojskowych¹¹. Zdolności wojskowe będą

⁹ Bezpieczna Europa w lepszym świecie - Europejska strategia bezpieczeństwa

¹⁰ „EPBiO i kosmiczna”

¹¹ Komitet Rady Europejskiej ds. cywilnego zarządzania kryzysowego.

rozwijane w ramach państw członkowskich. Nie powinno to im uniemożliwić osiągnięcia najwyższego poziomu zdolności, w ramach akceptowalnych ograniczeń w swojej suwerenności narodowej i podstawowych interesów w zakresie bezpieczeństwa. Dzielenie się i udostępnianie zasobów europejskich cywilnych i wojskowych programów kosmicznych, a także wzorowanie się na technologii wielorakiego zastosowania i wspólnych normach, pozwoliłoby osiągnąć bardziej opłacalne rozwiązania.

Gospodarka i bezpieczeństwo Europy i jej obywateli w coraz większym stopniu zależą od możliwości płynących z przestrzeni kosmicznej, które muszą być chronione przed zakłóceniami. W ramach obowiązujących zasad i kompetencji instytucjonalnych w UE, Europa znacznie poprawi koordynację cywilnych i wojskowych programów kosmicznych, utrzymując główną odpowiedzialność finansową użytkowników końcowych.

4. PODSTAWY

4.1. Nauka i technologia

UE, ESA i ich państwa członkowskie muszą nadal dokonywać znacznych inwestycji w celu utrzymania prowadzenia w nauce opartej na badaniu przestrzeni kosmicznej. Dlatego też będzie stale przekraczać granice technologii, przekładając to na zastosowania i bezpośrednio wpływając na konkurencyjność przemysłu. **Europejscy naukowcy określili swoje obecne priorytety.** W odniesieniu do nauki dotyczącej przestrzeni kosmicznej, są one zawarte w sporządzonej przez ESA „Wizji kosmicznej” i koncentrują się na warunkach do życia i powstawaniu planet, a także na pochodzeniu wszechświata i obowiązujących w nim fundamentalnych praw. W odniesieniu do nauki w przestrzeni kosmicznej, priorytety są podstawowe i obejmują prowadzenie badań w takich dziedzinach jak fizyka płynów i spalania, materiałoznawstwo i fizjologia człowieka. Priorytety dotyczące nauki o Ziemi zostały określone przez ESA w programie „Żyjąca planeta” i 7PR i obejmują lody polarne, cyrkulację oceaniczną i fizykę wnętrza Ziemi. Nauka często obejmuje międzynarodową współpracę, dalej prowadzącą do zawierania bardziej strategicznych stosunków. Ponadto wzmocnienie podstaw nauki i technologii kosmicznej zostało zawarte w 7PR UE.

Europa będzie ambitna pod względem innowacyjności, określania kluczowych technologii i zapewniania ich finansowania. Transfer technologii musi być pod ścisłym nadzorem zarówno z przyczyn bezpieczeństwa jak i handlowych. Synergie z technologiami innymi niż kosmiczne zostaną maksymalnie zwiększone, a zastosowaniu kosmicznemu nowych technologii zostanie udzielone odpowiednie wsparcie. Rozwój technologiczny może stworzyć nową niszę możliwości dla przemysłów państw członkowskich UE, zwłaszcza w Europie środkowej i wschodniej. Prowadzony przez ESA proces harmonizujący programy rozwoju technologicznego dostarcza przejrzystości w badaniach na terenie Europy i przeciera szlaki dla ulepszonej koordynacji. UE będzie uczestniczyła w działaniach uzupełniających za pomocą 7PR.

Rozwój i wykorzystanie know-how w europejskim przemyśle kosmicznym są niezbędne dla stworzenia systemu opartego na wymogach polityki i dla zapewnienia skutecznej konkurencyjności przemysłu. Technologia kosmiczna opiera się na instytucjach. Kraje takie jak Chiny czy Indie gwałtownie doskonalą technologie kosmiczne, stając się groźnymi konkurentami na rynku komercyjnym. Celem europejskiej strategii rozwoju technologii będzie zapewnienie trwałych i skoordynowanych inwestycji przy jednoczesnym osiągnięciu

większej równowagi pomiędzy niezależnością technologiczną, strategiczną współpracą i zaufaniem do sił rynkowych.

Europa staje w obliczu znacznego spadku zainteresowania wśród młodych ludzi karierą w dziedzinie nauki, inżynierii i techniki, jak i spadku zainteresowania jej kontynuacją. Bez wystarczającej ilości i jakości kapitału ludzkiego w obszarach związanych z nauką, inżynierią i techniką, gospodarka oparta na wiedzy będzie zagrożona. Programy i kreatywne środowiska edukacyjne utworzone przy nowoczesnych projektach kosmicznych inspirują i motywują studentów do wybierania kariery zawodowej w nauce, inżynierii i technice¹², a także do lepszego rozumienia zagadnień naukowych w społeczeństwie.

Działania oparte na przestrzeni kosmicznej silnie wpływają na opracowywanie nowatorskich technologii i mogą wzbudzać zainteresowanie młodych pokoleń. Komisja jest zobowiązana zwiększyć zainteresowanie młodych ludzi nauką, inżynierią i techniką. Dlatego też jej zalecenia są obecnie omawiane w ramach Grupy Wysokiego Szczebla ds. Nauki. Projekt ESA „European Space Education Resource Office” (ESERO) (Biuro zasobów edukacji europejskiej w zakresie przestrzeni kosmicznej) już funkcjonuje przy współpracy ekspertów w dziedzinie oświaty w kilku państwach członkowskich i ma na celu spełnianie potrzeb edukacyjnych w danych regionach i zapewnianie łatwego dostępu do już istniejących sieci krajowych. Europa będzie w dalszym ciągu pracować nad tymi zagadnieniami oraz tworzyć inne powiązania z sektorem oświaty.

Dążenie do osiągnięcia światowego poziomu nauki jest niezbędne dla rozszerzenia podstaw wiedzy; wypracowania nowych technologii i zastosowań; a także dla zainteresowania młodych ludzi nauką i inżynierią.

4.2. Międzynarodowa Stacja Kosmiczna (ISS) i badanie układu słonecznego

Międzynarodowa działalność badawcza ma istotne znaczenie polityczne dla wizji tożsamości europejskiej, dzięki jej możliwości przyczynienia się do tworzenia nowej wiedzy, ułatwienia innowacyjności i zaangażowania nowych przedsiębiorstw i organizacji badawczych w działania w dziedzinie przestrzeni kosmicznej. USA, Chiny i Rosja stworzyły ambitne plany badań przestrzeni kosmicznej. Obecnie Europa musi szybko zareagować na te wyzwania.

Podróże kosmiczne i eksploracja przestrzeni kosmicznej są symbolicznymi aspektami przestrzeni kosmicznej. ISS stwarza niepowtarzalne możliwości prowadzenia badań podstawowych i stosowanych przy wykorzystaniu warunków panujących w przestrzeni kosmicznej. Uczestnictwo Europy w module laboratoryjnym Columbus, w tworzeniu Automatycznego Statku Transferowego, jak i udział europejskich załóg, zapewniają widoczną rolę Europy w tym przedsięwzięciu. Wiedza i informacje zebrane w ISS są wykorzystywane w innowacyjnych zastosowaniach przynoszących korzyści ludności europejskiej np. do opracowania nowych materiałów, nowych terapii w medycynie i do przygotowania przyszłych misji planetarnych.

¹² „Uczniowie i Rodzice” Poglądy na temat programu nauczania przedmiotów ścisłych, King's College, Londyn, styczeń 2000 r.

Europa powinna maksymalnie wykorzystać Międzynarodową Stację Kosmiczną; przygotować się do widocznego, możliwego do sfinansowania, solidnego programu, włącznie z rozwojem i demonstracją innowacyjnych technologii i zdolności, a także z robotycznym badaniem Marsa, w celu poszukiwania dowodów istnienia życia i poznania możliwości zamieszkania tej planety.

4.3. Dostęp do przestrzeni kosmicznej

Dostęp do przestrzeni kosmicznej wymaga stabilnego wsparcia politycznego dla trwałego europejskiego programu rakiet nośnych, zapewniającego dostępność związanej z nim infrastruktury naziemnej. Zostaną dokonane inwestycje w celu udoskonalenia istniejących rakiet nośnych i stworzenia nowych systemów rakiet nośnych opartych na ocenie długoterminowych możliwości strategicznej współpracy. Dalszy sukces komercyjny na rynkach światowych jest niezbędny do zapewnienia opłacalności. Należy jednakże pamiętać, że względnie mały i otwarty wewnętrzny rynek instytucjonalny wystawia europejski sektor rakiet nośnych na ostre wahania na rynku komercyjnym, stwarzając zagrożenie dla tego przemysłu.

Europa powinna trwale wykorzystywać możliwości płynące z infrastruktury rakiet nośnych, które ma pod kontrolą. Ważnym krokiem była decyzją dotycząca usług wyniesienia na orbitę dla misji ESA, podjęta podczas Rady Ministerialnej ESA w 2005 r. Europejska polityka kosmiczna wpłynie na zwiększenie popytu na zastosowania satelitarne i usługi wynoszenia na orbitę. Elastyczny zakres rakiet nośnych będzie stopniowo udostępniany przez jednego operatora w europejskim porcie kosmicznym w Gujańskim Centrum Kosmicznym, podczas gdy stworzona przez ESA rakieta nośna Vego i rosyjska rakieta nośna Sojuz zostaną włączone do programu Ariane 5.

Niezależny i opłacalny dostęp do przestrzeni kosmicznej powinien pozostać celem strategicznym dla Europy, która skoncentruje się najpierw na zasobach swoich własnych rakiet nośnych przy tworzeniu i wdrażaniu programów europejskich, opartych na opłacalności, niezawodności i stosowności prowadzonych misji.

5. KONKURENCYJNY EUROPEJSKI PRZEMYSŁ KOSMICZNY

Konkurencyjny europejski przemysł kosmiczny ma znaczenie strategiczne. Europa potrzebuje silnych i konkurencyjnych na rynku światowych przedsiębiorstw dla stworzenia i wyprodukowania systemów kosmicznych i świadczenia usług związanych z możliwościami satelitarnymi, jak i usług o wartości dodanej. Aby osiągnąć ten cel europejskie podmioty polityki publicznej koniecznie muszą określić jasne cele polityczne w działaniach w dziedzinie przestrzeni kosmicznej i zainwestować publiczne fundusze w ich osiągnięcie. Te publiczne inwestycje mogłyby wspomóc tworzenie masy krytycznej stymulującej dalsze publiczne i prywatne inwestycje. Ukierunkowana polityka przemysłowa dotycząca przestrzeni kosmicznej także pobudzi przedsiębiorstwa, konkurujące ze sobą za pomocą pełnego łańcucha wartości i wesprze przemysł w zarządzaniu wysoce cyklicznymi wahaniami popytu, które są typowe dla sektora kosmicznego, w inwestowaniu w technologie i zapewni utrzymanie kluczowych zdolności.

Skuteczna polityka przemysłowa musi obejmować wiele czynników, włącznie z regulacjami, zamówieniami publicznymi i BiR.

5.1. Ramy prawne

Kilka kluczowych czynników określa ramy prawne dotyczące sektora kosmicznego:

- **Normy zapewniają przejrzystość przyszłych rynków, jako podstaw do inwestycji.** Jeśli władze publiczne są głównym użytkownikiem przestrzeni kosmicznej, muszą one stymulować rozwój norm.
- Jeśli Europa pragnie maksymalnie wykorzystać potencjał kosmiczny, **musi jak najszybciej osiągnąć pełną interoperacyjność pomiędzy krajowymi i europejskimi systemami kosmicznymi i naziemnymi.** Interoperacyjność i normalizacja są kwestiami wzajemnie powiązanymi.
- **Zostaną opracowane polityki dostępu, w szczególności dostępu do danych,** zgodnie z dyrektywą INSPIRE, w celu ułatwienia ich gromadzenia i wykorzystania przez usługodawców i użytkowników, przy jednoczesnym zagwarantowaniu kontroli rozpowszechniania poufnych informacji za pomocą przejrzystych protokołów.
- **Kontrole wywozu i przywozu są istotną częścią wrażliwego sektora,** lecz nie powinny one w sposób niezamierzony utrudniać przepływu nowych technologii.
- **Potrzebne jest paneuropejskie licencjonowanie świadczonych usług, widma i jego zawartości, a także bardziej elastyczny, oparty na gospodarce rynkowej system przydzielania widma radiowego.** Aktywne podejście państw członkowskich do realokacji nie w pełni wykorzystanego widma, które jest obecnie przydzielone służbom publicznym i wojskowym umożliwiłoby bardziej zrównoważone sprostanie wymogom infrastruktur kosmicznych i naziemnych, a także ochronę naukowych pasm częstotliwości¹³.

5.2. Inwestycje publiczne w przestrzeni kosmicznej

Przestrzeń kosmiczna jest wiodącym rynkiem, w którym władze publiczne mogą stworzyć korzystne warunki dla innowacji opartych na przemyśle¹⁴. Skuteczne i opłacalne zestawianie potrzeb polityki publicznej dotyczącej przestrzeni kosmicznej jest niezbędne i pilne dla zapewnienia potencjalnych korzyści gospodarczych i przyciągnięcia dalszych inwestycji publicznych i prywatnych. Zarówno międzyrządowe i europejskie zasady finansowania, jak i programy wielostronne będą kwestiami zasadniczymi. Z powodu raczej ograniczonych inwestycji europejskich w przestrzeń kosmiczną, uniknięcie nieuzasadnionego powielania staje się dla Europy poważnym wyzwaniem. Należy także zapewnić pozbawiony dyskryminacji dostęp do infrastruktury finansowanej ze środków publicznych.

MŚP odgrywają istotną rolę w innowacji i wykorzystaniu nowych szans rynkowych. Odgrywają one ważną rolę w rozwoju nowych zastosowań i usług. Zarówno programy UE jak i ESA skutecznie zachęcają do udziału w nich MŚP.

WE zwiększa wydatki na programy związane z przestrzenią kosmiczną. W latach 2007-2013 przeznaczy ponad 2,8 mld euro na zastosowania i usługi kosmiczne. Fundusze wspólnotowe,

¹³ Sprawozdanie i Opinia Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego z dnia 25 października 2006 r.

¹⁴ „Wykorzystanie wiedzy w praktyce: szeroko zakrojona strategia innowacyjna dla UE” (COM (2006) 502)

wraz z zarządzanymi przez programy ESA, są regulowane przez rozporządzenie finansowe UE na podstawie otwartej konkurencji.

Państwa członkowskie inwestują rocznie prawie 3 mld euro w programy ESA i podobną kwotę w programy krajowe. Programy ESA regulują zasady polityki przemysłowej, ustalone konwencją ESA, zwłaszcza zasada stosowania przetargu konkurencyjnego dla przydzielania kontraktów przemysłowych proporcjonalnie do wkładu finansowego poszczególnych państw członkowskich („sprawiedliwy zwrot”). Dostarcza to rządowi motywacji do inwestowania w europejskie programy badań i rozwoju w zakresie przestrzeni kosmicznej i może przyczynić się do utrzymania konkurujących usługodawców w Europie, ograniczając ryzyko związane z pojawieniem się monopolu. Umożliwiło to zwiększenie funduszy, konkurencyjności przemysłu i konwergencji krajowych priorytetów. Jednakże, z drugiej strony ograniczyło to racjonalizację sprzętu pomiędzy głównymi wykonawcami i specjalizację dostawców podsystemów.

Mając na celu dalszą poprawę skuteczności, specjalizacji i konkurencyjności przemysłu europejskiego i po dokonaniu oceny ostatnich reform, należy kontynuować proces wprowadzania dodatkowej elastyczności do zasad ESA, ze szczególnym uwzględnieniem spodziewanego rozszerzenia członkostwa w ESA.

6. ZARZĄDZANIE

6.1. Ramy instytucjonalne

UE wykorzysta cały swój potencjał aby doprowadzić do określenia i połączenia potrzeb użytkowników, a także do zebrania woli politycznej dla poparcia tych jak i szerszych celów politycznych. Zapewni ona dostępność i kontynuację świadczenia usług operacyjnych popierających te polityki. Przyczyni się do rozwoju, rozmieszczenia i funkcjonowania odpowiedniej europejskiej infrastruktury kosmicznej, przy maksymalnym wykorzystaniu istniejących i planowanych możliwości europejskich, włącznie z EUMETSAT¹⁵. Inwestycje wspólnotowe są dokonywane w ramach obowiązujących kompetencji, będąc uzupełnieniem inwestycji państw członkowskich i taki podział będzie nadal obowiązywał. Nowe państwa członkowskie UE pragną rozszerzyć korzyści płynące z przestrzeni kosmicznej na ich społeczeństwa i gospodarki; kilka z nich ubiega się o pełne członkostwo w ESA.

Z myślą o przyszłości ESA wraz z jej państwami członkowskimi i współpracującymi stworzy technologie i systemy kosmiczne, wspierając innowacje i konkurencyjność w skali światowej. Ich działania będą skoncentrowane na badaniach przestrzeni kosmicznej oraz na podstawowych narzędziach: dostępności do przestrzeni kosmicznej, wiedzy naukowej i technologii. Będą one dążyły do osiągnięcia doskonałości w nauce i wspierały przygotowywanie i zatwierdzanie systemów kosmicznych odpowiadającym potrzebom użytkowników, włącznie z tymi związanymi z politykami UE. W związku z tym, w celu wprowadzenia komponentów programów kosmicznych związanych z BiR, finansowanych przez UE, będzie ona polegać na zarządzaniu i wiedzy fachowej ESA, która będzie koordynować działania innych odpowiednich agencji i podmiotów w Europie.

¹⁵ Europejska Organizacja Eksploatacji Satelitów Meteorologicznych

Różne podejścia, odrębne procesy prawne i różne rodzaje członkostwa w UE i ESA może prowadzić do powstania kłopotliwego procesu podejmowania decyzji, jak wynika z doświadczeń zebranych w ramach programu GALILEO. Zawarta umowa ramowa wpłynęła na osiągnięcie znacznych postępów we współpracy pomiędzy WE a ESA, a także z państwami członkowskimi w określaniu polityki. Umowa ta zostanie poddana ocenie i jeśli wystąpi taka potrzeba zostanie ona udoskonalona.

Niezbędne są przejrzyste ramy w celu zapewnienia skutecznego kształtowania polityk i zarządzania programem przez zaangażowane organy rządowe, a także dla inwestorów i użytkowników tego sektora. Te ramy powinny nadal obejmować działania, w których państwa członkowskie mogłyby uczestniczyć w ramach umów międzyrządowych, jednocześnie opierając się na dodatkowych środkach z badań i w stosownych przypadkach, operacyjnych budżetach wspólnotowych. Odpowiednie ustalenia administracyjne mogą okazać się niezbędne dla objęcia wszystkich państw członkowskich UE i ESA. Należy zbadać ramy UE aby zobaczyć, w jaki sposób mogłyby one umożliwić zawarcie skutecznych umów koordynacyjnych.

Umowa ramowa WE-ESA dostarcza solidnych podstaw dla zawarcie skutecznych umów koordynacyjnych dla działań międzyrządowych i wspólnotowych. Jako że przestrzeń kosmiczna będzie nabierać większego wymiaru europejskiego, celem dla UE i ESA pozostaje dążenie do bliższej i bardziej skutecznej współpracy, zwłaszcza w celu opracowania systemu kosmicznego i utrzymania związanych z nim usług odpowiadających danym politykom sektorowym UE.

6.2. Skoordynowany europejski program kosmiczny

Europejski program kosmiczny stanie się wspólną, integrującą i elastyczną bazą programową dla prowadzenia wszystkich działalności związanych z przestrzenią kosmiczną. W proces ten będzie zaangażowany EUMETSAT i inne odpowiednie podmioty. Każdy projekt prowadzony w ramach tego programu będzie podlegał ograniczeniom prawnym i finansowym nałożonym przez organ, który go finansuje. Zostanie maksymalnie zwiększona rola sektora prywatnego w wytwarzaniu produktów i świadczenia usług; w miarę możliwości w celu dzielenia ryzyka zbadane zostaną partnerstwa publiczno – prywatne. Wstępny zarys programu znajduje się w dokumencie związanym z tą polityką.

Europa musi być konsekwentna, aby osiągnąć maksymalną komplementarność i przejrzystości wszystkich programów kosmicznych, przy jednoczesnym unikaniu tworzenia struktur monopolistycznych i nadwyżek. Państwa członkowskie powinny nadal kierować swoje krajowe programy w stronę wspólnych celów europejskich. Użytkownicy powinni być siłą napędową tego procesu.

6.3. Stosunki międzynarodowe

Europa musi pozostać niezastąpionym międzynarodowym partnerem, wnoszącym wkład na najwyższym poziomie w światowe inicjatywy i utrzymującym wiodącą pozycję w wybranych dziedzinach zgodnie z interesami i wartościami europejskimi. W ramach otwartego podejścia do konkurencji, Europa musi podejmować decyzje czy zamierza polegać na danych partnerach i w jakich przypadkach pragnie zachować niezależność. Europa oceni możliwości współpracy zgodnie z: dostępem jaki tworzą dla dodatkowych zdolności lub dla rynków; sprawiedliwym podziałem wysiłków, kosztów i ryzyka pomiędzy partnerami; ich

wkładem w polityki zewnętrzne UE, zrównoważony rozwój, współpracę z krajami rozwijającymi się, stabilność i pomoc humanitarną, ze szczególnym uwzględnieniem Afryki i europejskiego sąsiedztwa; a także ich adekwatności dla celów programowych. W trakcie realizacji tych celów jest ona całkowicie zobowiązana przestrzegania warunków traktatów i konwencji ONZ.

Europa będzie przewodniczyć ogólnemu przedstawianiu zastosowań programów swoich polityk (w szczególności GALILEO i GMES) podczas gdy ESA będzie przewodniczyć ogólnemu przedstawianiu w Europie programów w obszarach nauki, raket nośnych, technologii, podróży kosmicznych, na podstawie wzajemnych konsultacji, a także konsultacji z ich państwami członkowskimi i w stosownych przypadkach z innymi odpowiednimi partnerami, takimi jak EUMETSAT.

Załącznik 1: Kluczowe działania

Wprowadzenie europejskiej polityki kosmicznej w perspektywie krótkoterminowej będzie obejmowało podjęcia kilku szczegółowych działań. Zostały one określone i wymienione poniżej.

- (1) W roku 2007 Komisja przygotuje plan działania na podstawie odpowiedzi udzielonych w ramach konsultacji publicznych w związku z Zieloną Księgą dotyczącą zastosowań **GALILEO**; zaproponuje także odpowiednie ramy prawne i ramy zarządzania aby sprostać wymaganiom międzynarodowych partnerów, przy jednoczesnym zabezpieczeniu interesów europejskich.
- (2) Trzy pierwsze usługi operacyjne **GMES** obejmujące reagowanie na lądzie, na morzu i w sytuacjach kryzysowych wejdą w fazę pilotażową do roku 2008 w ramach 7PR. Do 2009 r. Komisja złoży wnioski dotyczące ram programowych i instytucjonalnych trwałego systemu GMES, **po przeprowadzeniu ścisłych konsultacji z zainteresowanymi stronami**. ESA nadal będzie koordynować i wdrażać rozwój infrastruktury kosmicznej GMES, zgodnie z określonymi potrzebami usługobiorców, a do 2008 r. także zaproponuje, przy ścisłej współpracy z EUMETSAT, działania **Meteosatu trzeciej generacji**.
- (3) W odniesieniu do **zintegrowanych zastosowań kosmicznych**, ESA i Komisja zaproponują nowy projekt BiR, dotyczący integracji z systemami ziemskimi do końca 2008 r. SESAR, program badań zarządzania ruchem powietrznym w kontekście jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej będzie stanowić przykład ustrukturyzowanego zapotrzebowania na zintegrowane usługi.
- (4) EU będzie inwestować w ramach 7PR w rozwój zintegrowanych sieci i usług **komunikacji satelitarnej**, w celu zapewnienia interoperacyjności z sieciami ziemskimi dla nowych możliwości rynkowych. ESA będzie inwestować w nowe technologie, możliwości projektowania systemów i innowacyjne usługi w ramach swojego programu BiR w dziedzinie telekomunikacji.
- (5) Różne podmioty zaangażowane w **bezpieczeństwo i obronność** nadal będą wdrażać wytyczne „EPBiO i kosmicznej”¹⁶ i opracują mechanizm wymiany informacji i określania możliwości zwiększenia koordynacji i synergii. Do końca 2007 r., Rada UE określi w ramach ESDP odpowiednie wymagania dotyczące usług GMES przeznaczonych dla użytkowników bezpieczeństwa. ESA zaproponuje stworzenie programu dla opracowania wspólnych technologii i infrastruktur związanych z bezpieczeństwem.
- (6) W odniesieniu do **nauki i technologii kosmicznej**, ESA do 2008 r., przy współpracy z WE w ramach 7PR, przygotuje plan finansowania wspierający program wizji kosmicznej i zaproponuje nowe technologie i działania związane z BiR, włącznie ze zmniejszaniem uzależnienia od kluczowych technologii pochodzących od dostawców z poza Europy.

¹⁶ Pierwotne wytyczne dotyczące osiągnięcia celów określonych w europejskiej polityce kosmicznej: „EPBiO i kosmiczna” (9505/05)

- (7) Europa będzie dążyć do aktywnego użytkowania i wykorzystywania międzynarodowej stacji kosmicznej począwszy od 2007 r., poprzez zapoczątkowania świadczenia usług opartych na Automatycznym Statku Transferowym i module Columbus. Do roku 2008, ESA przedłoży wniosek dotyczący europejskich inwestycji w **międzynarodową działalność badawczą**, przedstawiając opinie dotyczące badań planetarnych i wspólnego rozwoju możliwości związanych z przewozem ludzi.
- (8) Na przestrzeni 2008 r. ESA przygotuje scenariusze i zaproponuje programy dla rozwoju technologii dla **nowych generacji** rakiet nośnych, jednocześnie wspierając wykorzystanie istniejących systemów. W roku 2007 Komisja oceni korzyści płynące z negocjacji wzajemnego otwarcia rynków sektora publicznego w dialogu prowadzonym z głównymi partnerami w przestrzeni kosmicznej.
- (9) Komisja przewiduje zwrócenie się do europejskich organizacji normalizacyjnych o dokonywanie systematycznej oceny niezbędnej przyszłej **normalizacji**, przy wsparciu ram prawnych; zamierza zbadać potrzebę wprowadzenia uregulowań na szczeblu europejskim w celu zyskania **kontroli nad** rozpowszechnianiem **danych pozyskiwanych dzięki systemom satelitarnym** i dalszej harmonizacji przepisów; nadal zachęca ona do przyjęcia elastycznego podejścia rynkowego do przeznaczeń **widma** i do promowania paneuropejskiego podejścia do **jego wykorzystania**; a także do prowadzenia dyskusji z państwami członkowskimi i międzynarodowymi partnerami dotyczącymi lepszej racjonalizacji **uregulowań kontroli wywozu**.
- (10) Komisja i ESA do roku 2008 przygotują dla państw członkowskich **mechanizm koordynacyjny obejmujący wszystkie programy**, który będzie funkcjonował w ścisłej współpracy z EUMETSAT i innymi stosownymi podmiotami, w celu rozwoju i systematycznego uaktualniania europejskiego programu kosmicznego.
- (11) Jeśli zajdzie taka potrzeba, **umowa ramowa** WE-ESA może zostać uzupełniona w oparciu o ocenę zebranych doświadczeń. Ponadto, Komisja i ESA przeprowadzają ocenę **głównych możliwych opłacalnych scenariuszy**, w celu optymalizacji organizacji działań w przestrzeni kosmicznej w Europie i dostosowania do nich stosunków UE-ESA, zgodnie z wnioskiem złożonym przez „Radę ds. Przestrzeni Kosmicznej” na jej drugim posiedzeniu w czerwcu 2005 r.
- (12) EU, ESA i ich państwa członkowskie do końca 2007 r. ustanowią mechanizmy koordynacyjne dotyczące stosunków międzynarodowych, odpowiednio włączając w to inne stosowne podmioty, i do końca 2008 r. wypracują wspólną strategią stosunków międzynarodowych w przestrzeni kosmicznej.

Załącznik 2: Słowniczek

Ariane	Europejska rakieta nośna zdolna do przenoszenia największych urządzeń kosmicznych. Istniało kilka wersji wyrzutni – od pierwszej uruchomionej w roku 1979 do obecnie funkcjonującej Ariane 5.
ATV	Automatyczny Statek Transferowy: wielozadaniowy kosmiczny statek wspomagania opracowywany przez ESA, który zostanie zamieszczony na Ariane 5 w celu transportowania zaopatrzenia i paliwa do międzynarodowej stacji kosmicznej.
WPZiB	Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa, ustanowiona i regulowana przez tytuł V Traktatu o Unii Europejskiej.
Columbus	Wielofunkcyjne laboratorium i największy wkład Europejskiej Agencji Przestrzeni Kosmicznej w międzynarodową stację kosmiczną.
Wizja kosmiczna	Długoterminowy plan ESA dotyczący astronautyki.
CSG	Gujańskie Centrum Kosmiczne, europejski port kosmiczny zarządzany przez Centre National d'Etudes Spatiales (francuskie krajowe centrum badań przestrzeni kosmicznej) w ramach umowy z Europejską Agencją Przestrzeni Kosmicznej. Strategiczne narzędzie mające na celu zapewnienie Europie dostępu do przestrzeni kosmicznej przy optymalnych warunkach geograficznych dla operacji geostacjonarnych.
Umowa ramowa WE-ESA	Umowa ramowa pomiędzy Wspólnotą Europejską a Europejską Agencją Kosmiczną, zatwierdzona ze strony WE przez decyzję Rady (12858/03 RECH 152 7 października 2003 r.); weszła w życie w maju 2004 r.
EGNOS	Europejski Geostacjonarny System Nawigacji, rozszerzony sygnał, który będzie funkcjonował w powiązaniu z wojskowymi systemami nawigacji satelitarnej amerykańskiego Globalnego Systemu Pozycjonowania (GPS) i rosyjskiego globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej (GLONASS).
EPBiO	Europejska Polityka Bezpieczeństwa i Obrony.
„EPBiO i kosmiczna”	Wytyczne Rady 11616/1/04 w zakresie EPBiO i przestrzeni kosmicznej. Pierwotne wytyczne dotyczące osiągnięcia celów określonych w europejskiej polityce kosmicznej: EPBiO i przestrzeni kosmicznej” (9505/05 z dnia 30 maja 2005 r.)
EUMETSAT	Europejska Organizacja Eksploatacji Satelitów Meteorologicznych, międzynarodowa organizacja ustanowiona na mocy Konwencji. W jej skład wchodzi obecnie 20 członków i 10 państw współpracujących.

Europejska strategia bezpieczeństwa	„Bezpieczna Europa w lepszym świecie - Europejska strategia bezpieczeństwa”; przyjęta przez Radę Europejską w dniu 12 grudnia 2003 r.
7PR	Siódmy program ramowy na rzecz badań i rozwoju technologicznego
GALILEO	Europejski globalny system radionawigacji satelitarnej. Wspólne przedsięwzięcie UE i ESA, w którego skład wchodzi 30 satelitów w średniej orbicie ziemskiej. GALILEO będzie dostarczał użytkownikom wysoce precyzyjnych usług synchronizacyjnych i pozycyjnych.
GEOSS	Globalna Sieć Systemów Obserwacji Ziemi. Celem GEOSS jest uzyskanie kompleksowych, skoordynowanych i trwałych wyników obserwacji systemu ziemskiego w celu poprawy monitorowania stanu Ziemi, zwiększenia rozumienia procesów ziemskich i poprawy przewidywalności zachowania systemu ziemskiego.
GMES	Globalny monitoring środowiska i bezpieczeństwa jest wspólną inicjatywą UE i ESA, łączącą kosmiczne i <i>in-situ</i> systemy obserwacyjne w celu wspierania europejskich celów dotyczących zrównoważonego rozwoju i globalnego zarządzania. (patrz GMES: Od koncepcji do realizacji” COM(2005) 565 wersja ostateczna (10.11.2006)).
GNSS	Globalny System Nawigacji Satelitarnej, nazwa generyczna systemu satelitarnego świadczącego globalne usługi synchronizacyjne i pozycyjne.
GSA	Europejski Organ Nadzoru GNSS, utworzony na mocy rozporządzenia Rady UE w celu zarządzania interesami publicznymi w projekcie Galileo.
INSPIRE	„Infrastruktura Informacji Przestrzennej w Europie”, projekt Komisji Europejskiej dotyczący dyrektywy.
ISS	Międzynarodowa Stacja Kosmiczna: laboratorium badawcze krążące wokół Ziemi, obecnie konstruowane w ramach międzynarodowego partnerstwa.
Żyjąca planeta	Długoterminowy plan ESA dotyczący nauki o Ziemi.
Meteosat	Satelita meteorologiczny, europejski geostacjonarny system pogody satelitarnej, opracowany przez Europejską Agencję Kosmiczną, obecnie obsługiwany przez EUMETSAT.

Partnerstwo na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia	Patrz: lizboński program działań na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia „Wspólne działania na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia: nowy początek strategii lizbońskiej”, COM(2005) 24 z 2.2.2005 r.
RSPG	Zespół ds. Polityki Widma Radiowego, patrz decyzja Komisji nr 2002/622/WE z dnia 26 lipca 2002 r. ustanawiająca Zespół ds. Polityki Widma Radiowego [Dziennik Urzędowy L 198 z 24.7.2002 r.]
SESAR	Program badań zarządzania ruchem powietrznym w kontekście jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej
Sojuz	Rosyjska rakieta nośna wprowadzana do CSG w ramach porozumień pomiędzy rosyjską agencją kosmiczną CNES i ESA.
Rada ds. Przestrzeni Kosmicznej	Wspólne spotkanie Rady ds. Konkurencyjności UE i Rady Ministerialnej ESA, ustanowione na mocy umowy ramowej WE-ESA.
Vega	Mała rakieta nośna, obecnie konstruowana przez ESA, przeznaczona do wynoszenia na niską orbitę okołozemską satelitów o wadze od 300 do 2000 kg.